

Bezoek Anne, Ries en Hubert aan het Job Creation & Trainingscentrum voor dove jongeren in Kumasi-Ghana

Na lang wachten is het dan eindelijk zover. Op donderdagochtend 11 februari arriveerden wij bij het Job Creation and Trainingscentrum in Kumasi. Wij konden onze nieuwsgierigheid met moeite bedwingen. In ons achterhoofd kwamen dezelfde vragen steeds weer terug: "Hoe is de bouw verlopen? Is het echt al klaar? Hoe ziet het terrein er nu uit?"

Bij aankomst werden we opgewacht door een dove student die ons voorging naar het volgende hek, deze bleek niet op slot te zijn en al snel zagen wij voor ons een prachtig sierlijk gebouw met de uitstraling van een ongeverfd kasteel. Onze gastheer leidde ons naar een welkomstcomité van 3 andere studenten, de coördinator social work Charles Boachie-Agyeman en aannemer Ernest. Dit gezelschap gaf ons de rondleiding door het gebouw.

Vol trots gingen wij de trap op, deze leidde ons naar de eerste verdieping, bij iedere deur rammelde de sleutelbos en de eerste deur die voor ons werd open gedaan leidde ons naar de keuken. Deze was mooi, simpel en praktisch. Na de keuken werden wij naar de gastenkamer geleid, voorzien met toilet en douche. Simpel weliswaar, maar desalniettemin praktisch. Naast de gastenkamer was de slaapkamer voor de vrouwelijke studenten, die ver van het centrum wonen en ook deze was uitgerust met de nodige sanitaire voorzieningen. Na de rondleiding in deze ruimtes werden wij naar de vertrekken van de coördinator geleid. Deze ruimte zal tevens dienst doen als kantoor voor de dovenorganisatie in Kumasi. Alle ruimtes waren *pico bello*, praktisch en simpel afgewerkt.

Na de rondleiding op de bovenste verdieping werden wij naar de begane grond geleid. Hier zijn 5 werkplaatsen. De ruimtes zijn ingericht om meerdere studenten te onderwijzen en we zagen het al helemaal voor ons dat deze hier les en trainingen zouden krijgen. Naast het leerwerkcentrum zijn er sanitaire voorzieningen voor de studenten en masters. Ook winkelend publiek kan er tegen betaling gebruik van maken.

Na de rondleiding door het centrum werden wij naar buiten geleid. Het terrein was ingezaaid met gras, maar omdat het nog een droge periode was liet dit zich nog niet zien. Zodra de regenperiode begint belooft het een prachtig veld te worden. Doordat de eerste verdieping uitsteekt boven de begane grond is hieronder een mooie overdekte ruimte ontstaan, voor ons een aangename verrassing. Zowel het plafond als de vloer van deze voor meerdere doeleinden inzetbare ruimte ademden de sfeer uit van de rest van het centrum: simpel, praktisch, maar met uiterste zorg afgewerkt.

Wij waren blij verrast dat dit project op deze manier geslaagd is, er staat een prachtig gebouw waar velen jaloers op zouden kunnen zijn. Er rest ons alleen nog een aantal zaken van afwerking. De watervoorziening en de elektriciteit moeten nog verzorgd worden, ook moet er nog een beslissing gemaakt worden over de kleur waarin de gebouwen geverfd gaan worden. Om het benodigde geld

bijeen te sparen hopen we op de steun van iedereen die SOKPO een warm hart toedragen,.

De dag eindigde met een lekker fris drankje in de meetinghall waar wij een uitdagend gesprek met de andere studenten zijn aangegaan. Hierin werd ons meer dan duidelijk hoe gemotiveerd iedereen was, daar er zelfs al gesproken werd over een officiële opening van het centrum en hoe deze eruit zou gaan zien, natuurlijk zal iedereen hiervan op de hoogte gehouden worden.

Het doet ons deugd, dat het project: 'Meet te Deaf' zulke vaste vormen aan het aannemen is en wij zullen u natuurlijk verder op de hoogte houden.

Onze dank voor uw geweldige steun.

Hubert Fermina.